

РЕШЕНИЕ

№ 1160

гр. София, 24.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 01.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **11315** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 268, вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба от адвокат – пълномощник на [фирма], против частта от Решение № 16/28.10.2020 г., на директора на Териториална дирекция на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, за оставяне без уважение жалба от дружеството, срещу постановен от публичен изпълнител Отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания, по чл. 229 ДОПК, изх. № С200029-159-0000209/09.10.2020 г.

Подателят на жалбата желае отмяна на решението и твърди материална незаконосъобразност, предвид чл. 229, ал. 3, т. 3 ДОПК, считайки, че нормата е императивна, както и че неплащането на поисканите суми може да доведе до „тежки стопански последици“ за дружеството. Искането е за отмяна на решението и „връщането му на административния орган с указания за разрешаване на неоложно плащане“.

В съдебното заседание дружеството – жалбоподател, посредством адвокат – пълномощник поддържа жалбата и искането за отмяна на решението. Претендира възстановяване на внесената държавна такса за образуване на делото. Представена е и писмена защита.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, с доводи за законосъобразност и правилност на решението и на потвърденото с него действие. Представя: заверен препис на процесния Отказ за издаване на разпореждане за

временно разрешение за неотложни плащания, по чл. 229 ДОПК, изх. № С200029-159-0000209/09.10.2020 г.; справка за подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ, както и писмена защита. Желеае юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, въз основа на доказателствата, съставляващи административната преписка, след извършената в резултат на обсъждането им и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2, вр. чл. 268, вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК, излага следните мотиви по съществуването на спора.

С издаден от председателя на Държавната комисия по хазарта Акт за установяване на публични държавни вземания (АУПДВ), № 5/14.02.2020 г. в тежест на [фирма] са начислени публични задължения за държавна такса, за Залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, съгласно чл. 30, ал. 3, пр. 1 от Закона за хазарта и лихви за забава, съгласно чл. 92, ал. 2 с.з., в общ размер на 330 469 134, 71 лева. За събиране на вземанията е образувано изп. дело №[ЕИК]/2020 г., по описа на ТД „ГДО“, при НАП. На 21.02.2020 г. публичен изпълнител е издал Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С200029-022-0010112/21.02.2020 г, с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, за сумата от 330 469 134,71 лв. С Решения № 47 от 25.03.2020 г. и № 48 от 25.03.2020 г. на основание чл.31, ал.1, т.3 във връзка с чл. 85, ал. 1, т. 1 и чл. 85, ал. 2 от ЗХ ДКХ са наложени ПАМ- временно отнемане за срок от три месеца на лиценза на [фирма] за организиране на хазартни игри онлайн за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за които са издадени Удостоверение № 000030-1215 от 05.02.2020 г. и № 000030-10324 от 02.08.2019 г. Същите са обжалвани по съдебен ред, като не са налице влезли в сила съдебни актове по същите. С Решения №№ 82 и № 83, от 14.07.2020 г. на ДКХ, е приложена принудителна административна мярка - окончателно отнемане на издаден лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, и лиценз за организиране на хазартни игри, за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за които са издадени Удостоверение № 000030-10324 от 02.08.2019 г. и № 000030-1215 от 05.02.2020 г. С други думи – дейността на дружеството реално е била преустановена, считано от 14.03.2020 г., когато е спряло да приема залози, респ. – да формира приходи. Междувременно, на 19.02.2020 г., по искания от дружеството били издадени общо девет разпореждания за неотложни плащания от запорираните банкови сметки. С разпореждания от 16.07.2020 г., 09.10.2020 г., 20.10.2020 г. публичен изпълнител е присъединил към горесцитираното изпълнително дело и други публични задължения – за ДДС, в размери, съответно (главници и лихви): 169 073, 67 лева; 31 340, 20 лева; 5 070, 34 лева.

На 25.08.2020 г. е подадено от [фирма] поредно искане (процесното), с вх. № С200029-000-0387279 за издаване разрешение по чл. 229 ДОПК, за неотложни плащания – 42 590 лева за заплати, за м. 08.2020 г.; 27 543, 52 за плащане на социални осигуровки, за м. 04.2020 г. Издаването на такова разрешение е отказано с процесния Отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания, по чл. 229 ДОПК, изх. № С200029-159-0000209/09.10.2020 г., във връзка с жалба срещу която се е произнесъл директорът на Териториална дирекция на НАП „Големи

данъкоплатци и осигурители“ с процесното Решение № 16/28.10.2020 г.

Съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане (чл. 268, ал. 1, изр. първо ДОПК), а по същество е и основателна, но съображенията за това са различни от тези, изложени в жалбата.

Съдът дължи произнасяне по същество, предвид чл. 268, ал. 1 ДОПК досежно законосъобразността на Решение № 16/28.10.2020 г., на директора на ТД „ГДО“, с което е оставена без уважение жалба от дружеството, вх. № 26-Е-12264/16.10.2020 г., срещу Отказ на публичен изпълнител, изх. № С200029-159-0000209/09.10.2020 г., като преценява именно Решение № 16/28.10.2020 г. Съдът намира основания да го отмени, предвид следното.

Каза се по – горе и това се установява от текста на жалбата, че пред решаващия административен орган е оспорен Отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания, по чл. 229 ДОПК, изх. № С200029-159-0000209/09.10.2020 г., издаден във връзка с Искане от [фирма], вх. № С200029-000-0387279/25.08.2020 г. Ответникът коректно е споменал на стр. 13 от решението си (л. 18 от делото) номера на процесното искане от [фирма], от 25.08.2020 г., а именно - вх. № С200029-000-0387279 за издаване разрешение по чл. 229 ДОПК, за неотложни плащания – 42 590 лева за заплати, за м. 08.2020 г.; 27 543, 52 за плащане на социални осигуровки, за м. 04.2020 г. Заявил е обаче (л. 18 от делото, изречение последно от трети абзац), че по искането публичният изпълнител е издал „обжалвания в настоящото производство Отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания, по чл. 229 ДОПК, изх. № С200029-159-000-0387279/25.08.2020 г.“, но отказът е с изх. № С200029-159-0000209/09.10.2020 г. С диспозитива на Решение № 16/28.10.2020 г. ответникът е заявил, че оставя без уважение жалба, против Отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания, по чл. 229 ДОПК, изх. № С200029-159-0000207/09.10.2020 г., по Искане, вх. № С200029-000-0436632/25.09.2020 г., но оспорваният отказ е с изх. № С200029-159-0000209/09.10.2020 г. и е издаден във връзка с Искане, вх. № С200029-000-0387279/25.08.2020 г. Констатираните несъответствия дават основания за съмнение, относно действителната воля на решаващия административен орган и внасят объркване, понеже са издадени и множество други откази по чл. 229 ДОПК, по молби от [фирма], във връзка с които са постановени решения по чл. 267 от същия кодекс. Тези противоречия препятстват и възможността на Съда да се произнесе, относно материалната законосъобразност на решението и на отказа.

В заключение - Решение № 16/28.10.2020 г., на директора на ТД „ГДО“ е процесуално незаконосъобразно и следва да бъде отменено. При този резултат основателна се явява претенцията на дружеството – жалбоподател за възстановяване разноските за водене на делото – 50 лева държавна такса.

Водим от горните съображения и на основание чл. 268, вр. чл.161, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата, вх. № 36360/18.11.2020 г. от адвокат – пълномощник на [фирма], частта от Решение № 16/28.10.2020 г., на директора на Териториална дирекция на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, с което без уважение е

оставена жалба от дружеството, срещу постановен от публичен изпълнител Отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания, по чл. 229 ДОПК, изх. № С200029-159-0000207/09.10.2020 г., ВМЕСТО Отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания, по чл. 229 ДОПК, изх. № С200029-159-0000209/09.10.2020 г.

ВРЪЩА административната преписка на директора на Териториална дирекция на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ да възстанови на [фирма], ЕИК:[ЕИК] разноските за водене на делото, в размер на 50 лв. (петдесет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: